

berammet til Edens Afslæggelse inden den fastsatte Frist, ligesom han har med et Barsel af mindst en Uge at kalde Modparten til dette Møde.

Ret kan sættes paa den Edspligtiges Bopæl, naar denne paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme.

Forinden Eden aflægges, kan Retten gjøre Parten passende Foredstillinger og ved Spørgsmaal forviise sig om, at han tilfulde forstaar Edsthemaet. Finder Retten i Genhold hertil eller paa Grund af den Maade, hvorpaa Parten udtaler sig om Sagen, Betæneligheder ved at modtage Eden, kan den udsætte Sagen til et følgende Retsmøde eller endog nægte at stede ham ti Edsafslæggelse ved en Kjendelse, hvorover der kan føres Bepæring efter de almindelige Regler.

De Erklæringer eller Udtalelser af Parten, som have fremkaldt Rettens Betænelighed, tilføres Retshogen.

§ 262.

Er den Edspligtige efter Dommens Afvigelse, men forinden Edsfristens Udløb afgang ved Døden eller bleven affindig eller dumsældt for Mened, kunne de, der træde i hans Sted eller varetage hans Anliggender, forlange ny Foretagelse af Sagen (§ 328, jfr. § 327).

Kapitel IV.

Om Domme og Kjendelser.

§ 263.

Kjendelser affiges snarest muligt og i Reglen senest Dagen efter, at Forhandlingen om det omtvistede Punkt er tilende.

Parterne og efter Omstændighederne Vidner, Syns- og Skjønsmænd have at give Møde til den af Retten for Kjendelsens Afvigelse bestemte Tid, om hvilken de underrettes enten i Retsmødet eller ved Formandens Foranstaltning.

Videre Forkyndelse eller Meddelelse af Kjendelser er uforuden, naar de Paagjældende paa behørig Maade have faaet Anledning til Møde ved Afvigelsen.

Kjendelser maa begrundes, og de faktiske Omstændigheder, hvorpaa de bygges, maa nøiagtig angives, naar Retshogen ikke indeholder det fornødne i saa Henseende. Andre Bestemmelser af Retten, som ikke gaa ud paa at afgjøre opstaaede Tvistigheder, behøve ikke at begrundes.

Sovrigt komme de nedenfor om den endelige Doms Vedlagelse givne Regler til Anvendelse paa Kjendelser og andre Bestemmelser af Retten.

§ 264.

Derfor Retten, efterat Optagelse til Dom er flet, finder Grund til at stille nye Spørgsmaal af den i § 95 omhandlede Bessaffenhed til Parterne eller til at indhente Syn eller Skjøn, er den berettiget til at indkalde Parterne til et Møde, i hvilke de have at besvare de dem forelagte Spørgsmaal og det kan derhos, hvor det udfordres, paalægges dem efter Rettens nærmere Anvisning at fremskaffe Syns- eller Skjønbevis. Retten er, dersom den ikke finder Parternes Tilkalde fornøden, berettiget til ogsaa uden saadan at afkræve Sagkyndige deres skriftlige eller mundtlige Udtalelser om de tvivlsomme Punkter.

Udgifterne ved de i denne Paragraf omhandlede Foranstaltninger udredes forffudsvis